

De, som ville til Esbjerg, og det er der mange af os Jyder, der ville, kunne godt komme der, uden at man bygger denne Bane. Bygges nemlig Banen fra Nørre-Nebel til Varde, kunne de jo køre fra Varde til Esbjerg, hvad de ogsaa i mange Tilfælde ville gøre. De hente tit Kul og andre Ting fra Esbjerg og køre forbi Varde. Det kan man altsaa tage med Ro. Vil man ordne Baneforholdene saaledes, at de virkelig komme Befolkningen til gode, skal man stemme for det af mig stillede Ændringsforslag og for Lovforslaget, som det foreligger med denne Ændring. Saa tror jeg, man gør Ret og Skel mod Befolkningen derude.

L. Rasmussen: I Anledning af det Ændringsforslag, jeg har stillet til det foreliggende Lovforslag, maa jeg maa-ske erindre om Stillingen i Lørdags, da vi havde Sagen til 1ste Behandling. Da var Stillingen den, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) gjorde megen Modstand mod Forslaget fra det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen), og endvidere erklærede den højtærede Indenrigsminister, at han for sit Vedkommende ikke kunde være med til at slaa Grenen til Esbjerg helt ihjel — hvilket jo var det, Forslaget gik ud paa. Det ærede Medlem for Esbjerg anbefalede da subsidiært at løse Forbindelsen mellem Grenen til Esbjerg og Hovedbanen, saaledes at det ikke blev absolut nødvendigt, at Grenen til Esbjerg byggedes sammen med Hovedbanen. Jeg tog da Ordet og anbefalede de ærede Medlemmer for Esbjerg og Varde i skøn Forening at stille det Forslag, som det ærede Medlem for Varde i 1894 stillede, nemlig et Forslag om Nymindegab — Nørre-Nebel — Billum — Varde-Banen som Hovedbane og en Gren fra Billum til Esbjerg som eventuel, saaledes altsaa, at Banen fra Nymindegab til Varde kunde bygges, uden at man absolut skulde have Grenen til Esbjerg med. Jeg forstod det ogsaa, som om dette nærmest var den ærede Indenrigsministers Standpunkt. Han udtrykte sig nemlig saaledes, at han ikke vilde være med til at fratage Esbjerg en Ret, som den havde faaet ved Loven af 1894, altsaa Ret til at faa Banen til Billum, naar de ellers kunde skaffe Midlerne. Jeg forstaar Stillingen saaledes, at mine Udtalelser og min Henstilling til de to ærede Medlemmer i Virkeligheden vandt Tilslutning, og da de to ærede Medlemmer desuagtet ikke have kunnet enes om at stille det Forslag, som jeg anbefa-

lede, saa har jeg stillet det efter min egen Mening i Overensstemmelse med den ærede Indenrigsminister og i Overensstemmelse med et stort Antal Medlemmer her i Salen. Jeg mener derved at naa, at Vardes Op-land kan faa en Bane ind til sin By, uafhængig af Banen til Esbjerg, og jeg skønner ikke rettere, end at det med Esbjerg nærmest er en Formsag, jeg tror ikke, at Grenen til Esbjerg kan bygges, og navnlig ikke, naar det Selskab, som tager Koncession paa Anlæg og Drift af Hovedbanen, ikke vil bygge den, og Amtsraadet ikke vil give Tilskud dertil, og saadan er jo Amtsraadets Stilling. For at imødekomme den ærede Minister og for at faa en Lov til Fordel for den Bane, det drejer sig om, stillede jeg mit Ændringsforslag. Nu har jeg ganske vist det Indtryk, at Stillingen nu er en hel Del forandret, og navnlig maa man gaa ud fra, efter de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), at man absolut vil følge Hovedforslaget uden Hensyn til hvorledes Sagens Skæbne saa ellers bliver, og derimod kan jeg ikke indvende noget særligt. Jeg har ikke nogen særlig personlig Interesse i de Spørgsmaal, men jeg troede, at man delte Sol og Vind ret lige mellem de modstridende Interesser, naar man paa den ene Side beholdt Retten for Esbjergs Vedkommende, dersom den kunde skaffe Betingelserne til Stede, og paa den anden Side gjorde Nymindegab—Nørre-Nebel—Billum—Varde-Linien uafhængig af Esbjerglinien. Det er nemlig min Overbevisning, at dersom vi i 1894 havde faaet det lille Ord „eventuelt“, som jeg den Gang foreslog, ind i Lovforslaget, saa havde Banen fra Nymindegab etc. været bygget, medens Esbjerg-Historien havde staaet hen. Det er altsaa af de Bevæggrunde, jeg har stillet Forslaget, dels af Hensyn til den ærede Indenrigsminister, dels af Hensyn til selve Sagen. Sagen vil nemlig ikke være tjent med og ikke vinde noget ved, at vi slaa hele Esbjergstykket i Stykker i Folketinget, og Loven saa strander i Landstinget paa Indenrigsministerens Modstand. Jeg ved meget godt, at det er gjort gældende underhaanden fra privat Side, at det havde ikke noget paa sig, men det kender jeg ikke noget til. Jeg har troet at gøre Sagen en Tjeneste og at gøre Ret og Skel til alle Sider ved at stille Ændringsforslaget, saa maa ærede Medlemmer stemme, som de ville, thi Afgørelsen ligger jo i deres Haand. Hermed tillader jeg mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag.